

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 25 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 27

ԱՂՈԹՔ ԵՒ ՕՐՀՆԵՐԳ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

Տէրն է լոյսս եւ փրկութիւնս, որմէ՞ պիտի վախնամ ես.
Տէրն է կեանքիս ապաւենը, որմէ՞ պիտի դողամ ես:
Մէկ բան խնդրեցի Տիրոջմէն, եւ սա է աղաչանքս.
Կեանքիս բոլոր օրերուն Տիրոջ փան մէջ բնակիլ:
Նեղութեան ժամանակ իր յարկին փակ պիտի պահէ վիս,
իր փաճարը վիս պիտի պապսպարէ,
ամուր ժայռի վրայ պիտի կանգնեցնէ վիս:
Ով Տէր, լսէ աղաչանքս, երբ քեզ օգնութեան կը կանչեմ,
ողորմէ ինձի եւ պարասխան փուր:
Տէր, քու ճամբադ սորվեցուր ինձի,
շիտակ ճամբուն մէջ առաջնորդէ վիս:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուրք Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փուռ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի փան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԹԹԸ

ԱՌԱԿԱՅ 18 ԳԼՈՒԽ

ԻՍՎԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹՎԱՏՈՒԹԻՒՆ 18:11-24

Անցնող սերտորոտության աւարտին անդրադարձանք այն վերջին համարին, որ կը յիշեցնէր թէ Աստուծոյ անունը ամուր աշտարակ է, ով որ կը կանչէ այդ անունը, ով որ կը դիմէ այդ անուան ապահովութիւն կ'ունենայ: Արդեօք պարահական է՞, որ այս նախադասութիւնը այսպէղ գրուած ըլլայ: Անշուշտ թէ ոչ, որովհետեւ յաջորդող համարը կու գայ միտքը պարզելու եւ ամբողջացնելու. «Հարուստին ստացուածքը իր ամուր քաղաքն է, ու անոր երեսակայութեանը մէջ բարձր բերդի պէս է» 11 հմր: Ուրեմն խորքի մէջ համեմատական է, հարուստին համարը ամուր քաղաք է իր հարստութիւնը, եւ կ'երեսակայէ որ բարձր բերդ է, մինչ արդարին համար Աստուծոյ անունը ամուր աշտարակ է:

12րդ համարը կը ներկայացնէ որ փառքի հասնելու ճամբան խոնարհութիւնն է, այն փառքը որ ժամանակին հետ կապ չունի, մարդոցմէ կախում չունի, այլ Աստուծոյ կողմէ: Իսկ հպարտութիւնը դէպի կործանում: Իսկ 13րդ համարը յիշեցում է, որ նախ լսելու ունակ ըլլալու յետոյ ըստ այնմ պարասխանելու: 14 համարը հետաքրքրական է որ կը ներկայացնէ թէ ինչպէս համբերող հոգին նոյնիսկ հիւանդութենա ժամանակ կը համբերէ, ինչպէս պիտի ըսէ Մաղմուսերգուն, համբերութեան սպասեցի Տիրոջ եւ Ան եկաւ ինծի օգնութեան: Իսկ թէ վիրաւորուած հոգին, որ կը նշանակէ յուսահատ, յուսալքուած հոգին ո՛վ կրնայ միտքարել:

Կրկնութեան գնով, ինչպէս ասկէ առաջ ալ քանի մը առիթներով ըսուած խօսք է, «խոհեմին սիրտը գիտութիւն կը վաստակի, եւ ականջը գիտութիւն կը փնտռէ», որ մնայուն փնտրութիւն ունի իմաստութեան, եւ գիտէ երբ, ուրկէ եւ ինչպէս ձեռք ձգէ այս իմաստութիւնը: Մէկ այլ ուրիշ արտայայտութեամբ կարելի է ըսել, թէ ինչպէս եղջերին ջուրի կը փափաքի, այնպէս ալ խոհեմ մարդը Աստուծոյ ու Անոր իմաստութեան կը փափաքի: 16րդ համարը կաշառակերութեան մասին չէ, այլ անկեղծ սրտէ բխած այն նուէրին, ինչպէս օրինակ Յակոբի պարագային երբ իր եղբօրը Եսաիին համար նուէրներ ուղարկեց նախքան անոր հանդիպիլը: Իսկ եթէ այս համարը հոգեւոր իմաստով ուզենք փնտռել, որ այդպէս ալ կայ, այս պարագային ինչպիսի նուէր է որ ունինք կամ կ'ուրեմք Աստուծոյ որ մեր առջեւ ճամբայ կը բանայ եւ մեծին առջեւ կը փանի: Պօղոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «Ձեր անձերը ընծայեցէք Աստուծոյ, իբրեւ անուշահոտ խունկ, ընծայ»: Իսկ 17րդ համարը յիշեցում մըն է, այն խնդրին վերաբերեալ երբ որեւէ մէկ բան միակողմանի կը պարմուի, բայց երբ երկրորդ կողմն ալ լսուի, ահա այն արեւնարբեր կ'ըլլայ: Անոր համար կ'ըսէ. «Եթէ առաջուրն ներկայացնես դատող իրաւունք ունեցող կը սեպուիս, մինչեւ որ հասնի ռոտիւր, հակառակորդը»:

20-21 համարները անգամ մը եւս կ'են ներկայացնեն լեզուին դերը, թէ որքան կարեւոր է թէ ինչպիսի ձեւով կ'օգտագործենք զայն: «Մարդ իր բերնին պարուղէն կը կշտանայ, ու իր շրթունքներուն արդիւնքէն կը գոհանայ», որ կը նշանակէ այդ բերանէն ինչ դուրս կ'ելլէ, իմաստուն խօսքեր, եւ կամ հակառակը: Ինչպէս նաեւ այդ շրթներէն ինչ խօսքեր դուրս կու գան: Անոր համար ալ այդ գոհացումն ու կշտանալը նաեւ արդիւնք որպէս կեանք կամ մահ. «Մահն ու կեանքը լեզուին ձեռքն են», այսինքն այդ նոյն խօսքերը կրնան զիս դէպի կեանք առաջնորդել, կամ դէպի մահ:

22 համարը կը ներկայացնէ առաքինի կինը, որ բարիք գնարելու համկարժէք է եւ Տիրոջմէ շնորհք գրնելու: Նախ յարակ է որ Աստուծոյ Ինք ամուսնութիւնը պարզելէ մարդուն արեղծագործութեան պահուն, օրինեց եւ պարտիրեց աճելու եւ բազմանալու: Առաւել եւս երբ այս անգամ կինը առաքինութեամբ լեցուն կին է, որ կը դառնայ բարիք եւ օրհնութիւն աստուածային իր ամուսնոյն, ընտանիքին ու շրջապատին:

23րդ համարը կը ներկայացնէ այնպէս ինչպէս որ կայ մարդկութիւնը, ուր ընդհանրապէս Աստուածաշունչ Մարտեանը կը ներկայացնէ մարդկութիւնը ինչպէս որ կայ, եւ ոչ թէ ինչպէս որ պէտք է ըլլայ: Անոր համար ալ այս հարուածները, խորքին մէջ յիշեցումներ են ինչպիսին ըլլալու մարդ արարածը: Ահա անոր համար ալ կու գայ ներկայացնելու թէ. «Աղքատը աղաչելով կը խօսի, մինչ հարուստը խիստ պարասխան փայլով»: Այո, որովհետեւ աղքատ է, իսկ միւսի պարագային, որովհետեւ հարուստ է, եւ կարծէք այդ հարստութիւնը իրեն ամէն ինչ ըսելու եւ կամ ընելու արտօնութիւնը կու փայ: Բայց այդպէս պէտք չէ ըլլայ:

Ի վերջոյ, 24րդ համարը կու գայ ներկայացնելու բարեկամութեան արժէքը, այն անձը որ կ'ուզէ բարեկամ ունենալ ինք եւս բարեկամ պէտք է ըլլայ: Նաեւ իսկական բարեկամութեան արժէքը, մանաւանդ երբ իսկական ու ճշմարիտ մէկ բարեկամ կրնանք ունենալ, քան բազում բարեկամներ որոնք խորքին մէջ բարեկամ չեն: Հետաքրքրական է նաեւ բառին ստուգաբանութիւնը, այսինքն, բարեկամ, որ կը նշանակէ, բարին կամեցող, այն անձը որ իմ բարիքս կը կամենայ, բարի կամեցողութիւն: Իսկ երկրորդ բաժինը համարին, այս անգամ կը ներկայացնէ թէ ինչպէս բարեկամներ կան որոնք նոյնիսկ հարազատ եղբօրմէն աւելի մտերիմ են: Ահա այդպիսի բարեկամութեան հրաւիրեց մեզ Քրիստոս, երբ Իր աշակերտներուն պիտի ըսէ. «Ես ձեզ այլեւս ծառաներ չեմ կոչեր, այլ բարեկամներ» Յովի 15.14: